

האם

בקשת פעם חשובות לשאלות הבאות?

1. האם אני מבוגרת למדי כדי להשתמש בטמפוני טמפקס?

כל נערה נורמלית, בניגוד הווסת, היכול להכניס טמפון טמפקס בקלות ולקשור, יכולה להשתמש בו במלוא חיות ובטחון גמור.

2. האם טמפוני טמפקס בטוחים בשימוש?

כמו מחקרים רפואיים שפורסמו מראש שהם בטוחים בהחלט. מן הראוי שתדע, שטמפוני טמפקס פותחו על ידי רופאים ונערכו ב-118 ארצות השתמשו בעשרים וחמשה אלף מליוני טמפוני טמפקס.

3. באיזו תדירות עלי להחליפו?

טמפון טמפקס יש להחליף באותה תדירות, בה היית מחליפה תחבושת היגיינית חיצונית, אך לא פחות מפעמיים ביום. עם מעט נסיון, תדעי מהי התדירות הדרושה לך.

4. האם מותר לי להתרחץ באמבטיה בימי הווסת?

בהחלט, כשהשתמשו בטמפון טמפקס אמבטיה או מקלחת הם הכרח בכל ימי הווסת. חפצי גוף שונים, בניגוד לאמבטיה, מים אינם יכולים להזיק לך ואף לא לעצור את הזרימה. אין גם כל סיבה שתמנעי משהיה בך הווסת.

5. מה ביחס לסילוקו?

טמפוני טמפקס ניתנים לסילוק מוחלש, הן הטמפון והן שופרת ההחדרה ניתנים בקלות לסילוק בטמפון. זה חסב במיוחד כאשר את נמצאת מחוץ לבני

6. כיצד יכולה אני ללמוד להשתמש בטמפוני טמפקס?

ראשית, כאשר את מחליטה, הקצין לעצמך מספיק זמן כדי ללמוד, וכך לכל אחת הייתה פעם ראשונה. יהיה פשוט אם תחיי רגועה וחופשית. תמחירי, עקבי את ההוראות הברורות המופיעות בתוך האריזה. רבות מידוד תיך משתמשות, ללא ספק, בטמפון טמפקס, ואף הן תשמנה לך מקור חסב להדרכה ולעצה.

*****
* להשיג בבתי מרקחה ובחמריקנות *
* מוכרות. הסניפים בקבלת דונסאות *
* ותוסר הסברתי ישלחו 45 א"י בבכ"י *
* דואר אל הבינאום אינווסט'אימפקס *
* בע"מ, תל-אביב, רחוב ירמיהו 38 *
*****

סניפים
TAMPAX

הגנה סינטרית לשימוש פנימי

במדינה

ההסתדרות

תה

ואנטיפטיה

להיות חבר הוועדה המרכזת של ההסתדרות העובדים בישראל, זה עסק לא רע לגמרי. האיש האחרון שגילה זאת, קצת באיחור, הוא מזכ"לה של ההסתדרות, יצחק בן-ארוך. כאשר נחקל בשבוע שעבר ברשימת ההוצאות האישיות שמגישים חברי הוועדה המרכזת, שוב קפץ בן-ארוך מ"עורו".

בן-שמחון

"לא יתכן", זעק, "להגיש כל חודש הוצאות של 2300 ל"י".

הגילוי הסעיר לא רק את בן-ארוך אלא את כל עובדי בית הוועדה הפועל. אלה החליטו להתעלם מההוראה הארמית, כי על עובדי הוועדה הפועל להימנע לשבת במינון בשעות העבודה, ישבו ב"אופן הפגנתי במינון בשעות העבודה".

"לא איכפת לי מה יגידו הבוסים, אני מצפצפת", אמרה אחת הפקידות. "אם הם יכולים להוציא כל חודש 2300 ל"י על כרטיסים בודים ונסיעות, אני יכולה לשנות כוס תה בשעת העבודה".

המזכיר מחפש קורבן. האיש שהרגיו הפעם את בן-ארוך היה חבר הוועדה המרכזת שאול בן-שמחון, לשעבר איש רפ"י וכיום נציג המערך. בן-שמחון משמש כיושבי ראש המדור להכשרה מקצועית, וכיושבי ראש המדור לבטיחות בהעדה המרכזת.

בן-שמחון מתגורר באשדוד. לנסוע הביתה הוא צריך? לאכול כמו בן-ארוך הוא צריך? או זה עולה לחברי ההסתדרות 2300 ל"י בחודש, נוסף למשכורתו.

אחרי שבן-ארוך נזף בו על הוצאותיו המפורזות, אמר בן-שמחון: "במחמת בו חי בן-ארוך לאחרונה, עם כל ההשמצות עיתוניים, הוא מחפש קורבן. עכשיו הוא מצא אותי בן-ארוך עצמו משתמש בשתי מכונות גיות. רק לאחרונה קנו לו ואליאנט חדש, אז הוא לא יכול להתלונן. לי יש שני מדורי רים וזה מחייב הרבה נסיעות. נוסף לכך, לא השתמשתי במכונית לצרכים פרטיים".

"אנו מוציאים עכשיו הוצאה שתגביל את דמי ההוצאות", אמר דובר ההסתדרות על הפרשה. "להבא יפעלו לפי הוראה זו".

עד שתצא ההוצאה החדשה ימשיכו חברי ההסתדרות לשלם את ארוחותיו ונסיעותיו של החבר בן-שמחון.

חזלות

הנסיגה תתחיל

בסתיו

בינואר השנה, כאשר מטוסי חיל-האוויר הישראלי עוד הפציצו מטרות בסביבת קהיר והנילוס, וכשאיש לא חלם כי נשקף איוה סיכוי למוצא מהסכך, ישב הנס צוייגר בן ה-70 ליד לוח הכוכבים והמזלות שלו ו-

הנבואה מה'צצ' בינואר

ניבא באמצעותו דברים שנראו כלקוחים מ"עולם הרמיון".

"אני רואה תחילתו של משא ומתן בין יהודים וערבים ב-11 באפריל 1970", אמר או צוייגר (העולם הזה 1691). ואמנם, ב-11 באפריל התפוצצה פרשת שליחותו של הדי"ר נחום גולדמן למצרים. צוייגר לא הסתפק בכך. "בששת החודשים הבאים", חזה האסטרוולוג ממושב טל-שחר, "קיימת אפשרות שיהיו גמעים לשלום בין ישראל ללבנון". הכוכבים של צוייגר לא צידפו (המשך בעמוד 26)

שם היה לא בשבילי. ביקרתי גם בניו יורק, והודעתי מהעיר הזו. גם רבתי קצת עם גרי, והחלטתי לחזור הביתה מן הי כפור.

שבועיים לאחר שהגעתי לארץ פתחתי בוקר אחד את העיתון, וקראתי שגרי שטיין נעצר בירושלים, יחד עם ששה אחרים, כשברשותו 18 קילו חשיש. כך נודע לי בכלל שהוא בארץ.

קייבתי הלב. לא האמנתי למה ש"קייבתי" רואת. מעולם לא ידעתי שגרי התעסק עם דברים כאלה, ומעולם לא עסקתי בעצמי בשום הברחות. כמו שאני יושבת עם העיתון ביד, מצל"צלים לפתע בדלת. כל שוטרי תל-אביב הגיעו אלי.

הפרשה נסתיימה במשפט שבסופו קיבלתי כשבאתי לבקש עבודה ב"הבימה", דיברו איתי שעה שלמה מה קרה לשדיים שלי.

שלושה חודשים עלי-תנאי על החוקת חשיש. משפטו של גרי נסתיים אחרי שלי. הוא נשפט ל-18 חודש על סחר בסמים. זה כמובן לא גרם לי להדול לאהוב או תו. מאז שנבלא אני מבקרת אצלו בכלא דמון כל שבועיים. המשטרה הירבחה לחי קור אותי על הביקורים האלו, כאילו היה איוה פשע. שאלותיהם ויחסם או היו עוינים וגסים אפילו יותר מכרגיל.

אולם אני אינני חולמת להיכנע להם. לא רק שאני אוהבת אותו — הבחור ה זה יושב פה לבדו, אין לו נפש חיה בארץ — ואני אפטיק את הביקורים אצלו?

על פשעי הנורא. עישון חשיש, לא חזרתי מאז המשפט. לא רציתי יוזר לשמוע מוה. המשפט כל-כך זיעזע אותי, שקיבלתי ממש פאניקה.

אולי לא הייתי השתקנית הגדולה ביותר בארץ — אבל חודאי שלא הייתי הגרועה ביותר. והנה עכשיו פתאום גיליתי שאין עבודה. בקאטרי לא קיבלו אותי — למ-

תהתני!

רות שבעבר הייתי טובה למדי בשביל הזמנה לארוחה, הנרי הרביעי והבתולה מורומא. לשיער לא קיבלו אותי. אבל ה שיא היה בהבימה.

מלבד ההופעות בקאטרי שיחקתי גם ב"סרטים איריס ומרגו — בגללם הייתי מועד מדת פעמיים לפרס כינור דוד — טע ה ביתה יונת, בואינג בואינג, דירת הרוח קים, ובקט בהבימה.

או אחרי כל אלה, על מה דיברו איתי בהבימה. כשבאתי לבקש עבודה? על ה שדיים שלי קרוב לשעה נסכה השיחה על השאלה לאן נעלם הצהה שלי. עד היום חשבתי שקיבלתי תפקידים בגלל הכישרון, לא בגלל שדיים גדולים.

אחרי שגיליתי את החרם בפעם ראשונה הלכתי הביתה ודשבת שעות על המיטה ובכיתי. אחר-כך התרגלתי קצת. אפילו ל זה שיש חברים לשעבר שלא אומרים לי שלום ברדוב.

תוצאות כמשפחה היו לא פחות ג' גזעיות. אחרי שנקעתי בפעם הרא שונה קיבלה אמי התקפת-לב. אבי, ממנה לי קרן-קיימת, היה מוכן להתפטר מרוב בושה, אבל גילה שחבריו לעבודה מתני חסים אליו נפלא.

אלא שבצענינים אלו אשמה המשטרה בלבד. היא החליטה להתלבש עלי ולע שות לי את המוות לא בגלל פירודי ה חשיש שמצאו אצלי. אלא בגלל ידיותי עם גרי. המשטרה יזעזע יפה מאוד ש" מיליונרית.

אבל, למרות כל הצרות שהשוטרים ער שים לי, אינני נוכחה לוותר על אהבתי אליו. יש לי זכויות של אורח במדינה הזאת, והן כוללות את הזכות לאהוב את מי שאני רוצה בלי פיקוח משטרת-מער למ לא הייתי וסודת חשיש. אני בסך הכל אורחית טובה וישרה אולי לא יותר, אבל גם לא פחות מכל אדה אחר — אפילו אם עישנתי חשיש. כל זאת מבקשת זה דבר אחר: המשטרה תרד ממני.

נהוג בארץ בין אלפים, אם לא רבבות. שבין המעשנים ישנם שחקנים מפורסמים, אלילי-נוער, בניהם ובנותיהם של אישים מפורסמים בממשלה ובצה"ל. אבל נגד כל אלו לא עושים כלום. רק נגד הפושעת המסוכנת ברכה נאמן החליטו לבזבז שוטי רים ושעות עבודה קרות.

ל מי שלא היה עוד במעצר בגיהנום היה ששמו אבירכביר — אינני מא חלת לטעום את הטעם. 48 השעות שביליתי שם ניראו לי כ-48 ימים. שמיכות מצחי

על עוד תהיי אצלי תלויה

צח חבל", אמר לי הבלש

נות שאי-אפשר אפילו להתקרב אליהן, לא רק להתכנסות בהן. בתי-שימוש מטונפים שאת חוששת להשתמש בהם. האוכלוסיה העיקרית שם מורכבת מזונות, וצעקותיהן הלתי-פוסקות מסוגלות לשגע אפילו חרש. והלקסיקון שלהן, כל השינאה שבלבן, למשטרה, לגברים, לחברה, לכ מי שהפך אותן למה שהן — כל השינאה הזאת פורצת החוצה על-ידי שימוש בשפה ה מובלכת ביותר שניתן להעלות על הדעת. אבל המשטר יותר מכל, שם, זה הזמן, הזמן שנעצר ואינו מתקדם. את יושבת סגורה כמו חיה, בודדה, באפס מעשה, החל מחמש בבוקר — והזמן פשוט לא זו!

ל הווננת של המשטרה עליתי בגי לל הזמן שלי עם גרי. את גרי שטיין, תייר מקנדה, היכרתי לפני קצת יותר משנה באמצעות מכרים משותפים. נהיינו חברים, ויצאנו יחד כח-מישה חודשים. כשעזבתי את הקאטרי ונסעתי ללונדון, בא גרי אחרי והיינו יחד בירופה. חזרנו גם יחד לארץ, ומאוחר יותר חזר גרי לקנדה, ושלה לי משם כרטיס לבוא אליו. באתי, כשהרעיון היה שנחתן. אבל לא התחתנו. קנדה לא מצאה חן בעיני הקור